

## Моя горянка

Уся краса шляхетних дам —  
Не для моєї музи крам.  
Їх перевершить, певен я,  
Горянська дівчина моя.

І в чистім полі, і в гаю  
Я в серці пісні не таю:  
Сідаю й славлю від душі  
Горянську дівчину мою.

Якби ті замки та гаї  
Були не панські, а мої,  
Узнав би світ, як я люблю  
Горянську дівчину мою.

І хоч навік Фортуна зла  
Мене на мандри прирекла,  
Я все здолаю, все стерплю  
За ту горянку, що люблю.

Хоч буду я й на чужині,  
Навіки вірною мені  
Лишиться дома, знаю я,  
Горянська дівчина моя.

Для неї бур не побоюсь,  
Для неї з пекла я вернусь  
І скарб індійський принесу,  
Щоб осіяв її красу.

Я руку й серце їй віддав,  
Навіки з нею поряд став —  
І поки чую серця бій,  
Горянська дівчино, я твій!

Прощайте, гори і гаї!  
Прощайте, батьківські краї!  
Я попливу, за океан,  
Щоб оспівати й там її!

І в чистім полі, і в гаю  
Я в серці пісні не таю:  
Сідаю й славлю від душі  
Горянську дівчину мою.